

Rapport

Datum: 23 februari 2007
Rapportnummer: 2007/035

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Belastingdienst/Rivierenland/kantoor Nijmegen weigert haar twee toekomstige teruggaven vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003 alsnog te storten op de door haar gewenste rekening. Verzoekster is van mening aanspraak te maken op uitbetaling van deze teruggaven verhoogd met rentevergoeding.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoekster vormde tot 2 februari 1995 een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting met Y BV. Bij vonnis van 13 augustus 2003 werd Y BV failliet verklaard.
2. Met dagtekening 20 september 2003 zond de Belastingdienst/Rivierenland/kantoor Nijmegen (hierna: de Belastingdienst) verzoekster twee mededelingen van verminderingen van de voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003 tot een totaal uit te betalen bedrag van € 10.891. In de mededelingen stond voorts vermeld dat het totaal bedrag van de verminderingen zou worden overgemaakt op het rekeningnummer 111.

Op 17 september 2003 werden de bedragen door de Belastingdienst overgemaakt op het rekeningnummer 111. Dit rekeningnummer stond op dat moment op naam van Y BV.
3. Bij brief van 23 september 2003 liet verzoekster de Belastingdienst weten dat op de hierboven onder 2. genoemde mededelingen een onjuist rekeningnummer voor storting van de teruggaven stond vermeld. Verzoekster verzocht het rekeningnummer 222 voor de twee teruggaven te gebruiken.
4. Op (onder meer) 23 februari 2006 liet de Belastingdienst verzoekster weten niet opnieuw tot uitbetaling van de teruggaven te zullen overgaan, omdat verzoekster de Belastingdienst vóór het moment van de storting van de teruggaven op geen enkele wijze op de hoogte had gesteld van een wijziging van haar rekeningnummer. De Belastingdienst stelde zich op het standpunt bevrijdend betaald te hebben.
5. Bij brief van 4 juli 2006 wendde verzoekster zich met een klacht tot de Nationale ombudsman. Verzoekster wees onder meer op de onderzoeksplicht voor de Belastingdienst die voortvloeit uit artikel 3:11 Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond, onder 1.) en artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 2.).
6. In reactie op de klacht berichtte de Belastingdienst dat hij persisteert bij zijn standpunt dat hij bevrijdend heeft betaald. Hij onderbouwde zijn standpunt onder meer met het

onderstaande.

In de administratie van de Belastingdienst kwamen ten tijde van het overmaken van de teruggaven de rekeningnummers 111 en 222 voor, die beiden gebruikt werden door verzoekster. Op 9 oktober 2002 was nog een verzoekster toekomende teruggave vennootschapsbelasting op het rekeningnummer 111 overgemaakt. Dat er enige tijd gelegen was tussen die datum en die van de uitbetaling van de bedragen over de jaren 2002 en 2003, levert volgens de Belastingdienst voor hem geen onderzoeksplicht op te onderzoeken of een bij hem bekend rekeningnummer nog in gebruik is bij de belanghebbende. De Belastingdienst wees erop dat verzoekster pas per brief van 23 september 2003 aan hem kenbaar had gemaakt dat het rekeningnummer 111 niet meer aan haar zou toebehoren.

Ten slotte deelde de Belastingdienst mee dat hij bij brief van 21 februari 2006 een bemiddelingspoging in de richting van de curator van Y BV had ondernomen. Na herhaald verzoek van de Belastingdienst liet de curator hem op 10 mei 2006 weten de stortingen te zien als onverschuldigde betalingen en een vordering daarvoor aan te merken als een concurrente vordering.

II. Beoordeling

7. Verzoekster klaagt erover dat de Belastingdienst weigert haar twee toekomende teruggaven vennootschapbelasting over de jaren 2002 en 2003 alsnog te storten op het door haar gewenste rekeningnummer 222. Verzoekster is van mening aanspraak te maken op uitbetaling van deze teruggaven verhoogd met rentevergoeding.

8. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

9. De Belastingdienst kan in zijn standpunt niet worden gevolgd. Vaststaat dat de teruggaven op de aanslagen vennootschapsbelasting niet zijn gestort op een rekeningnummer dat op het moment van de storting op naam stond van verzoekster. De Belastingdienst heeft dan ook niet aan haar betaald. Voorts is niet gesteld of gebleken dat verzoekster door de stortingen op rekeningnummer 111 is gebaat. Ook staat vast dat op de aangiftebiljetten vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003, zoals aan verzoekster zijn uitgereikt, niet het bij de Belastingdienst bekende rekeningnummer voor een teruggaaf stond afgedrukt en dat dit rekeningnummer dientengevolge ook niet met het uitreiken van de biljetten aan verzoekster ter verificatie is aangeboden.

10. Door de bedragen van de teruggaven op de aanslagen vennootschapsbelasting zonder nader onderzoek te storten op één van de rekeningen die in het bestand van de Belastingdienst voorkwam, heeft de Belastingdienst gehandeld in strijd met de op hem

rustende onderzoeksplicht zoals voortvloeit uit het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving en zoals is vastgelegd in artikel 3:11 Burgerlijk Wetboek en artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht. Op grond van deze onderzoeksplicht had de Belastingdienst alvorens de bedragen van de teruggaven te storten op het bij hem bekende rekeningnummer 111, bij verzoekster dienen te verifiëren of dit rekeningnummer op dat moment kon worden gebruikt voor de betrokken teruggaven.

11. De Belastingdienst heeft ten aanzien van de betaling van de teruggaven niet voldaan aan de op hem rustende onderzoeksverplichting. De Belastingdienst heeft het rekeningnummer 111 dat in zijn bestand voorkwam, niet vóór de uitbetaling van de betrokken teruggaven, bij verzoekster geverifieerd.

Daaraan doet niet af dat verzoekster de Belastingdienst er, buiten de brief van 23 september 2003, niet expliciet over heeft geïnformeerd dat het rekeningnummer 111 niet langer voor de teruggaven kon worden gebruikt. Zo op dit punt al kan worden gesproken van een verzuim van verzoekster, discolpeert dit verzuim de Belastingdienst niet ten aanzien van het niet voldoen aan de op hem rustende onderzoeksverlichting en daarmee ten aanzien van het handelen in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

Ook het argument van de Belastingdienst dat rekening 111 is gebruikt voor diverse teruggaven aan verzoekster en dat dit, ook nog in oktober 2002 is gebeurd, doet aan het bovenstaande niet af. Dit argument gaat immers voorbij aan het gegeven dat zich in het maatschappelijk verkeer op ieder moment omstandigheden kunnen voordoen die leiden tot wijziging in de beschikkingsmacht over giro- en bankrekeningen, zonder dat de Belastingdienst daarvan op de hoogte is.

Het bovenstaande vormt aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Rivierenland/kantoor Nijmegen, is gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

AANBEVELING

De minister van Financiën wordt in overweging gegeven te bevorderen dat de Belastingdienst/Rivierenland/kantoor Nijmegen de bedragen van de teruggaven op de voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003 alsnog met een rentevergoeding stort op een door verzoekster aan te wijzen rekeningnummer.

Bij brief van 20 maart 2007 liet de staatssecretaris van Financiën de Nationale ombudsman weten de aanbeveling te zullen opvolgen. De teruggaven op de voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003 zullen alsnog worden gestort op een door verzoekster aan te wijzen rekeningnummer. Daarbij zal invorderingsrente worden vergoed vanaf de dag dat verzoekster kenbaar maakte de betaling niet te hebben ontvangen.

Bij brief van 20 maart 2007 liet de staatssecretaris van Financiën de Nationale ombudsman weten de aanbeveling te zullen opvolgen. De teruggaven op de voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting over de jaren 2002 en 2003 zullen alsnog worden gestort op een door verzoekster aan te wijzen rekeningnummer. Daarbij zal invorderingsrente worden vergoed vanaf de dag dat verzoekster kenbaar maakte de betaling niet te hebben ontvangen

Onderzoek

Op 4 juli 2006 ontving de Nationale ombudsman een diezelfde dag gedateerd verzoekschrift van X BV te Castelné, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/ Rivierenland/kantoor Nijmegen.

Verzoekster had zich al eerder, bij brief van 20 december 2005, tot de Nationale ombudsman gewend. Haar verzoek voldeed toen echter niet aan het kenbaarheidsvereiste als neergelegd in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht, zodat het niet in onderzoek werd genomen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Rivierenland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Belastingdienst/Rivierenland deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 20 december 2005 met bijlagen.

De reactie van de Belastingdienst bij brief van 23 februari 2006 op de door verzoekster bij hem ingediende klacht.

Het verzoekschrift van 4 juli 2006 met bijlagen.

Het standpunt van 13 december 2006 van de Belastingdienst.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 3:11

“Goede trouw van een persoon, vereist voor enig rechtsgevolg, ontbreekt niet alleen, indien hij de feiten of het recht, waarop zijn goede trouw betrekking moet hebben, kende, maar ook indien hij ze in de gegeven omstandigheden behoorde te kennen. Onmogelijkheid van onderzoek belet niet dat degene die goede reden tot twijfel had, aangemerkt wordt als iemand die de feiten of het recht behoorde te kennen.”

2. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:2

“Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.”